

hedsmæssige og hygiejniske problemstillinger ved opbevaring og forhandling er minimale.

Da der i henhold til bestemmelse i lov om levnedsmidler m.m. og EF-bestemmelserne, direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol af levnedsmidler, fortsat skal foretages regelmæssigt tilsyn og kontrol, herunder kontrol med mærkning, anprisninger m.v. på disse virksomheder, skal virksomhederne være registreret hos levnedsmiddelkontrollenheden. Denne registrering vil pr. 1. januar 1994 foregå automatisk via told- og skattemyndighederne. Indtil denne automatiske registrering er etableret, vil virksomhederne skulle anmelde sig til levnedsmiddelkontrollen, inden forhandling m.v. påbegyndes.

Der er tale om visse kategorier af virksomheder, hvor der ikke foregår en egentlig tilvirkning af levnedsmidler. For engrosvirksomheder vedrører bestemmelsen virksomheder, der kun foretager en egentlig opbevaring af levnedsmidler og tilsætningsstoffer, f.eks. depoter for emballeret øl og mineralvand, kolonialvarelagre og lignende. Inden for detailforhandlingsområdet omfatter bestemmelsen f.eks. købmænd, tobaksforretninger, kiosker, døgnkiosker, discountvareforretninger og lignende, hvor der ikke bliver foretaget en egentlig tilvirkning af levnedsmidler.

Virksomheder, der behandler let fordærvelige levnedsmidler, er ikke omfattet af bestemmelsen, f.eks. slagterforretninger, bagerforretninger, supermarkeder med slagterafdeling eller bagerafdeling samt restaurationer og institutioner såsom plejehjem og hospitalskøkkener.

Levnedsmiddelkontrollens første ordinære tilsyn på virksomheden foretages inden for en kortere periode efter virksomhedsstart.

Virksomhederne vil have mulighed for efter anmodning og mod gebyrbetaling af indhente en godkendelse forud for virksomhedsstart.

Levnedsmiddelstyrelsen udarbejder informationsmateriale om de krav, der i medfør af levnedsmiddelloven stilles til indretningen af de forskellige virksomhedstyper.

Nr. 6.

Bestemmelsen åbner mulighed for at fastsætte regler, der kan forbedre myndighedernes adgang til at fastsætte vilkår for virksomhedernes egenkontrol. Der er tale om en opfølgning af Finansministeriets betænkning nr. 1217 af marts 1991 om modernisering af levnedsmiddelkontrollen i Danmark. Lignende bestemmelse er indført i lov nr. 342 af 14. maj 1992 om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v., lov nr. 343 af 14. maj 1992 om kød og lov nr. 290 af 29.

april 1992 om æg og ægprodukter. Ved godkendt egenkontrol forstås den del af virksomhedens egenkontrol, som virksomheden har iværksat, og som er vurderet og godkendt til anvendelse i eller som baggrund for den offentlige levnedsmiddelkontrol.

Egenkontrollen kan indføres dels som individuel godkendt egenkontrol, dels som egenkontrolregler fastsat ved bekendtgørelse. Indholdet af egenkontrollen vil blive fastlagt efter forhandling med de relevante organisationer og myndigheder.

Både private og kommunale laboratorier kan udføre de undersøgelser og analyser, som virksomhederne som led i egenkontrollen skal have gennemført. Prisen for de kommunale ydelser fastsættes efter almindelige forretningsmæssige principper.

Det forudsættes endvidere, at analyseresultater fra et kommunalt laboratorium kan blive lagt til grund for en eventuel myndighedsbehandling.

Ud fra habilitetsmæssige betragtninger kan en levnedsmiddelkontrollenhed ikke udføre undersøgelser og analyser som led i en egenkontrol for virksomheder, med hvilke kontrollenheden selv fører tilsyn, medmindre det pågældende kommunale laboratorium er akkrediteret.

Bestemmelsen giver alene hjemmel til, at kommunale laboratorier kan varetage de analyser og undersøgelser, der følger af egenkontrollen, og ikke andre laboratorieopgaver, som private måtte ønske udført.

Nr. 7.

Hensigten med indførelsen af § 36, stk. 2 er at åbne mulighed for at undtage visse virksomheder, der importerer levnedsmidler, fra denne særlige registrering, der gælder for import af levnedsmidler og tilsætningsstoffer, hvor dette ikke findes nødvendigt. Bestemmelsen giver grundlag for at fastsætte nærmere regler om importregistreringsordningen.

Nr. 8.

Bestemmelsen er rettet som konsekvens af tilføjelsen af § 34, stk. 3.

Ændringen betyder, at alle virksomheder omfattet af § 31 og § 34 til enhver tid skal opfylde de krav, som hensynet til god hygiejnisk praksis tilsiger. Det vil sige både autoriserede virksomheder og godkendte engros- og detailforhandlingsvirksomheder samt nu, efter denne ændring, også registrerede virksomheder.

Nr. 10 og 15.

Ophævelsen af § 37, stk. 2, nr. 1 og indførelsen af den nye bestemmelse i § 37, stk. 3 betyder, at det ikke